

Billegg.

mån si ska vi taba om nägen o täknet, si die ha di
brätt glönt batt dån gamle gae tien, för si nu fäer en
allre me si ett redelt bröallapp, dån han di dansa ska
ya sä, o häulla pä i männa da, fört int nem som härt
fick va mä om dä, för si dä va ya pä finare stäl i
även hos nima hännan, o dä va di som va byvener te
va mä, o dä haan va me än hunra mäntha pä
ett neyält bröallapp, o däi dansades för polka loft dä
vill ya läva si dä ya inventin att di va gamla die
för si di skaal dansa likaväl säu vida di va nedra
i rinnana, i dä va di näck för si väuva för äda
va allti glaa i frimadia, i lätt si att di haan vära
pä say nä som dä va fränyan om te o va glaa,
int fick di fattia va mä ve täcka pästa dä haan en
int källa begära, mån si man fick ya si pä o härra
för äm, i säe männa som haan ä tillä pä, säe fick di sin
spanle rin utä bevanas förältra pä för hävis ändäe,

MINDRE TILLFÖRLITLIGT

ja si då wa sin att brötlappett skalle stiu i de daana
 sju. i die shooll man dansa må bae beragam i bod. ja
 di man haad dän seen att allihop di inbyudna gästana
 shooll dansa må berapaatt unna tier, ja sha så då wa
 brötlapp sam ävhoals jae dän tier. i si va hväll unna en
 di daana sie stätt vndammen te o samlada say utan
 fä jae brötlappgävan o haad må say sinna hachullus
 sam va telayade utän feostäbba som di haad spetat
 söuva emäutt i rivatt ihop täbba linna gubbrasa
 ma ueya o rähalmshäun an. ja si då wa media fabel
 tuj som de pönya sä, o sen pölyng di alla möglicia granna
 rissa föe berapaatt. ja tämätt han en ju hväll föe brö-
 lapp. i int nu ä dä int vä må att. föe si nu spoina di
 te prästen bara må ett paa mänska må say. o sen
 hämma di hem i tästhet. o sen ay allihop övastöhatt.
 o i min bandom haad då wa i kunnatal mänska
 mä te prästen nä di shooll riast. ja allihop gästana wa må. -

si nu yftha di sag alleppar säu vratt som de fattia yva
 jätt dän tien ya va una, si dän fisch ma ta att som lä ban
 te, si dän va yu de rike dän ä fröjan om dän va di sam br an
 stata i sin stratt jäs, o dän va yu int vora än som rätt va
 för si dän va yu dän firakl assabruiten som va ridanne
 jäs dän tien, o dän man vi tala om en man gämn om
 vi leva, för si dän var stora skilnatt jäs fälth jäs dän ti-
 en, man nu va dän di fattias yfhte vi skoll tala om
 dän ych änkelt te väya dän, dän man va rigda sä va
 dän bara te o hoppa in i sin yvabula som di haad jälps
 ät te o gäran i kunnin ve en kachabäll män som di
 gick o va bekmanta o nä di haad dän födia säu di
 broon ta dän i besettarin dän va dän te o gäur te prästen
 o ta ut ymnin om en haad reyäta pappa som dägde,
 o nä ymninen va öva sä va dän te o gäur te prästa-
 gann te o bli vidda, o sen flätta in i sin yvabula som
 man sjäv ha yvatt i redatt te dän jäs bästa sätt.

MINDRE TILLFÖRLITLIG!

så int ble då nå bröslapp int, för si dån som va fattig
 på dån tien han rest att han va då o han kon int stäk
 la te må nära strabeto hålla, o si då gick int hålla må
 en skoll barna måst allt va en skoll ha på sig say för
 te o kunna visa say för prästen mån man vidde för
 si en fattig på o dån va int ägare te vanna finlästa
 där för si pånana räakt int te då må dån län man
 haad på dån tien, o ändä va då te o tra i o arbeta bl-
 fira på manarana o hulla i te tie o me må i blan, o
 så haad vashen på alla drån för inatt på dån tien
 me är tätra ha för en måst nu för tien o me te ändän,
 mån si då gick o gefta say ändän, för si en va vana te o
 arbeta, o dån såu dra man say fram ändän, o sen sha-
 ga isluta må då, att falhet va int utshämola ella bätt
 shämola som di nu äy, då va annatt än te o dansa i
 min oppväst, må en skoll börja sitt arbete bl fira på
 maorna för var evitva da visha in i visha ut,

ANDRE TILLFÖRLITLIGT